

Sygn. akt II AKa 377/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Jerzy Leder

Sędziowie: SA – Zbigniew Kapiński

SA – Dorota Radlińska (spr.)

Protokolant: sekr. sąd . Adriana Hyjek

przy udziale Prokuratora Anny Adamskiej

oraz przy udziale Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie

po rozpoznaniu w dniu 25.01.2022 r.

sprawy S. M. przeciwko Skarbowi Państwa

o zadośćuczynienie i odszkodowanie wynikłe ze stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania w sprawie IVK 560/15 Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

na skutek apelacji wniesionych przez pełnomocnika wnioskodawcy, pełnomocnika Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie oraz prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 08 września 2020r.

sygn. akt XII Ko 60/19

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

I. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

ZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IIAKa 377/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Sąd Okręgowy w Warszawie z dnia 08.09.2020r. sygn.. akt XII Ko 60/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy pełnomocnik wnioskodawcy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny pełnomocnik Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Nie dotyczy	

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</u>	
---	--

<u>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwińże o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Nie dotyczy	

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Apelacja pełnomocnika wnioskodawcy – zarzuty:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obrazy art. 552§4 k.p.k. w zw. z art. 445§1 i 2 k.c. w zw. z art. 448k.c. ; - obrazy art. 552§4 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 322k.p.c. w z w. z art. 361§2 k.c. - błędu w ustaleniach faktycznych. <p>Apelacja prokuratora-zarzuty:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obrazy art. 552§4 k.p.k. <p>Apelacja pełnomocnika Prezesa SO w Warszawie – zarzuty:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obrazy art. 554§2b pkt1 k.p.k. i art. 7 k.p.k. - obrazy art. 552§4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. - błędu w ustaleniach faktycznych. 	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Apelacja pełnomocnika wnioskodawcy.</p> <p>Zarzuty nie były zasadne i nie zasługiwały na uwzględnienie. W punkcie 1 apelacji skarżący kwestionował kwotę zasądzoną na rzecz wnioskodawcy zadośćuczynienia. Wadliwość rozstrzygnięcia w tym zakresie upatrywał w uchybieniu przepisom procesowym, którego dopuścić się miał Sąd I instancji. Skarżący podnosił, że Sąd Okręgowy częściowo pominął, a częściowo zmarginalizował dowody, które przemawiać powinny za zasądzeniem na rzecz wnioskodawcy wyższej kwoty tytułem zadośćuczynienia.</p> <p>Wbrew twierdzeniom skarżącego – Sąd I instancji nie tylko nie pominął żadnych dowodów, które zgromadzone zostały w sprawie, ale oceniając je uczynił to z jak najdalej idącym profesjonalizmem, nadając każdej z okoliczności wynikającej z materiału dowodowego należyłą rangę przy ustaleniu kwoty zadośćuczynienia. Co więcej Sąd I instancji wskazał precyzyjnie jakie kwoty zadośćuczynienia zasądził na rzecz wnioskodawcy za poszczególne okresy tymczasowego aresztowania. W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy dokonał wnikliwej analizy i przedstawił profesjonalnie argumentację, którą Sąd Apelacyjny w całości podzielił. W tych okolicznościach za zbędne uznać należało powielanie stanowiska Sądu Okręgowego poprzestając na jego akceptacji. Tym samym apelację pełnomocnika</p>	

wnioskodawcy uznać należało w tym zakresie za niezasadną.

Zarzut w punkcie 2 apelacji odnosił się do rozstrzygnięcia w zakresie odszkodowania, które to roszczenie zostało w całości oddalone przez Sąd Okręgowy. Także w tej części zarzut apelacyjny nie mógł skutecznie podważyć profesjonalizmu Sądu I instancji, a zatem i w tej części apelację uznać należało za wręcz oczywiście bezzasadną. Sąd I instancji przedstawił szczegółową argumentację z jakich powodów nie zastosował instytucji z art. 322 k.p.k. Stanowisko Sądu Okręgowego zasługuje na pełną aprobatę, a skarżący nie przedstawił żadnych argumentów, które mogłyby skutecznie zakwestionować zapatrywania Sądu I instancji, a tym samym zapadłe orzeczenie. Zarówno przedstawione przez wnioskodawcę dokumenty, jak też jego zeznania Sąd Okręgowy poddał profesjonalnej ocenie w żadnym razie nie uchybiając instytucji z art. 7 k.p.k. Oceniając materiał dowodowy Sąd I instancji nie dopuścił się także wskazywanego przez skarżącego uchybienia w postaci naruszenia normy z art. 410 k.p.k. Analiza uzasadnienia Sądu Okręgowego także w tym zakresie nie pozostawia żadnych wątpliwości. Ponownie wskazać należy, iż za zbędne uznać należało przytaczanie słusznego stanowiska Sądu Okręgowego, które w całości zaaprobowane zostało przez Sąd Apelacyjny. Jedynie powtórzyć należy, iż wnioskodawca nie wykazał / art. 6 k.c./ w sposób nie budzący wątpliwości zasadności dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania za niesłuszne tymczasowe aresztowanie. Zasadnie zatem swobodna ocena zgromadzonych w tym zakresie dowodów doprowadziła Sąd

Okręgowy o uznania niezasadności tego roszczenia.

Podnosząc w punkcie 3 apelacji zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych skarżący zasadniczo przedstawił własne /subiektywne/ ustalenia, które w żadnym razie nie mogły stanowić przeciwwagi dla obiektywnych ustaleń Sądu I instancji.

Apelacja prokuratora.

Prokurator poddał krytyce orzeczenie Sądu I instancji w zakresie, w jakim Sąd zasądził na rzecz wnioskodawcy kwotę 54.000 zł. Zdaniem skarżącego w tym zakresie roszczenie powinno zostać oddalone z uwagi na fakt, że to zachowanie wnioskodawcy spowodowało jego tymczasowe aresztowanie, które trwało w okresie od 18 sierpnia 2010r. do 31 maja 2011r.

Także tę apelację uznać należało zasadniczo za oczywiście bezzasadną. Dla przypomnienia wskazać należy, iż wobec wnioskodawcy zapadł wyrok uniewinniający, co oznacza, że nigdy nie powinien być pozbawiony wolności w tej sprawie. Co do zasady zatem zarówno pierwszy, jak też drugi pobyt wnioskodawcy w izolacji z racji jego tymczasowego aresztowania uznać należało jako niewątpliwie niesłuszne. Tym samym co do zasady roszczenie z tytułu zadośćuczynienia za oba okresy tymczasowego aresztowania były zasadne, co słusznie uznał Sąd I instancji. Profesjonalizm Sądu Okręgowego wyraził się w umiejętności rozróżnienia tych dwóch okresów i wykazanie, że co do drugiego z tych okresów, w którym doszło do ponownego tymczasowego aresztowania wnioskodawca

przyczynił się swoim zachowaniem. Okoliczność ta zasadnie uwzględniona została przez Sąd I instancji przy ustaleniu wysokości kwoty zadośćuczynienia. Także w tym zakresie argumentacja Sądu I instancji nie budzi najmniejszych zastrzeżeń, a stanowisko prokuratora uznać należało jedynie za polemikę. Zasadnie także wskazał Sąd I instancji, iż całkowite oddalenie roszczenia w tej części możliwe byłoby przy spełnieniu przesłanki określonej w art. 553 §1 k.p.k., co nie zaistniało w niniejszej sprawie.

***Apelacja pełnomocnika
Prezesa SO w Warszawie.***

W punkcie 1 apelacji skarżący wskazywał na wadliwą jego zdaniem reprezentację Skarbu Państwa, tj. podnosił, że to nie Prezes S.O w W., a Prokurator Prokuratury Wojewódzkiej w L. oraz Prezes Sądu Okręgowego w Ostrołęce – powinni występować jako statio fisci Skarbu Państwa w przedmiotowej sprawie. Zarzucając to uchybienie skarżący w żadnym razie nie wykazał, że mogło ono mieć jakikolwiek wpływ na treść rozstrzygnięcia, wskazując przy tym, iż Sąd I instancji uchybił przepisom procesowym /art. 438 pkt 2 k.p.k./. Przypomnieć zatem należy, iż uchybienie przepisom procesowym może doprowadzić do zmiany, bądź uchylenia orzeczenia tylko wtedy, kiedy uchybienie to mogło mieć wpływ na treść orzeczenia. Poza gołosłownym stwierdzeniem w punkcie 1 apelacji, że podnoszone uchybienie miało wpływ na przebieg postępowania i treść orzeczenia, skarżący nie wykazał, że faktycznie tak było, co więcej nawet nie podjął próby wykazania tego faktu. W tych okolicznościach zarzut ten uznać należało za oczywiście bezzasadny.

W punkcie 2 i 3 apelacji skarżący kwestionował orzeczenie na rzecz wnioskodawcy zarówno fakt zasądzenia na jego rzecz kwot zadośćuczynienia, jak też / alternatywnie/ ich wysokość. Jak wynika z uzasadnienia apelacji – skarżący dokonał własnej oceny zarówno zgromadzonych w sprawie materiałów dowodowych, jak też przedstawił własną definicję instytucji oczywiście niesłusznego tymczasowego aresztowania. W ocenie Sądu Apelacyjnego także ten skarżący nie przedstawił żadnych przekonujących argumentów, które mogłyby podważyć słusność wyroku Sądu I instancji. Zarówno rozstrzygnięcie, jak też uzasadnienie Sądu Okręgowego poddane zostało analizie przez Sąd Apelacyjny i stanowisko Sądu II instancji przedstawione zostało w tym zakresie powyżej. Nie powielając zatem tej argumentacji wskazać należy, iż także pełnomocnik Prezesa SO w Warszawie nie przedstawił argumentacji, która mogłaby chociażby poddać w wątpliwość prawidłowość wyroku Sądu Okręgowego.

Reasumując, stwierdzić należy, iż wszystkie apelacji były bezzasadne.

Wniosek

O zmianę, bądź uchylenie do ponownego rozpoznania .

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec nie podzielenia zarzutów apelacyjnych – także wnioski o zmianę orzeczenia, bądź alternatywnie o jego uchylene uznać należało za niezasadne.	
---	--

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
	Brak
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Zaskarżony wyrok w całości.</u>	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcie Sądu którego dotyczyły apelacje jest prawidłowe, zarzuty niezasadne.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<i>Nie dotyczy</i>	
Zwiąże o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Nie dotyczy		

<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	kosztami postępowania odwoławczego obciążono Skarb Państwa.

7. PODPIS
Jerzy Leder Zbigniew Kapiński Dorota Radlińska

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik wnioskodawcy	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydział Karny sygn. akt XII Ko 60/19	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
1.3. <u>Granice</u> <u>zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydział Karny sygn. akt XII Ko 60/19		
1.3.1. <u>Kierunek</u> i <u>zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	3	
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik Prezesa SO w Warszawie	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydział Karny sygn. akt XII Ko 60/19	
1.3.1. <u>Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<i>1.4. Wnioski</i>		
#	uchylenie	# zmiana